

Till Herrens elända

Jes. 49:13–16.

Ängsliga hjärta, upp ur din dvala,
Glömmer du alldeles bort, vad du har:
Frälsarens vänskap,
Nåd och gemenskap?
Ännu han lever densamme han var!

Stanna och vakna! tänk, vad du haver
Icke i dig, men i Frälsaren kär:
Ren och rättfärdig,
Himmelen värdig –
Icke i dig, men i honom du är!

Fastän du ej kan känna och se det,
Fast du är syndig och skröplig – likväl
Kristus har köpt dig,
Tvägit och döpt dig,
Bär och bevarar ock ännu din själ.

Mitt under syndens dagliga plåga
Dock du en evig rättfärdighet har.
Jesus allena
Tvägit oss rena:
Pris vare Lammet, som synderna bar!

Gud är i Kristus ännu din Fader,
Sonen är ännu din broder, som dog;
Trofaste Anden Ännu vid handen
Städse dig leder – är detta ej nog?

O, vilka under helgonen äro:
Äro så saliga, sucka så tungt;
Äro så höga,
Se det så föga;
Äro i borgen*, men sällan ha lugnt!

Vandra i trone, se honom icke**,
Detta är regeln, det bliver därvid:
Korta minuter,
Känslan åtnjuter
Vad vi i sanning dock äga alltid.

Upp då ur dvalan, ängsliga hjärta,
Glöm icke alldeles bort, vad du har!
Även den timma,
Tjockaste dimma
Solen fördöljer, är solen dock kvar.

*Ps. 18: 3; 91; 2.

** 2 Kor. 5: 7.

– C-O Rosenius

(Sjätte årgången, år 1847)

© **Pietisten 2025**

Texterna får användas fritt, helt eller delvis, digitalt eller analogt, kopierat eller tryckt om ditt syfte är att främja Kristi rikes tillväxt.

www.pietisten.com